

Архітектура будівництво

Виходить з 1962 р.
№ 36–38 (1307–1309)
Листопад 2006 рік

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ АРХІТЕКТУРИ І БУДІВНИЦТВА

Молода еліта

НОВІ ПІДХОДИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Нещодавно, з 17 по 19 жовтня ц.р. в університеті проходила наукова конференція молодих вчених, аспірантів і студентів КНУБА.

Відкрив пленарне засідання ректор університету д.т.н., професор А.М. Тугай. У своєму слові до молодих науковців він сказав: "Київський національний університет будівництва і архітектури – це сучасний навчальний і науковий заклад, інженерний і культурний центр України. Він є одним із авторитетніших навчальних закладів України.

Фундаментом освіти є університетські науки. Київський будівельний має свої традиційні наукові школи, створює нові, активно впливає на формування науково-технічної політики України.

Випускники КНУБА складають вагомий відсоток науково-технічної еліти з великими можливостями узагальнені і широким діапазоном мислення. Участь у наукових конференціях – це великий час, розвиток наукової думки, творчий пошук і конкретні результати. В нашому університеті поволено проведення конференцій молодих науковців. Для того, щоб вас цінували в світі, треба навчитися вирішувати нестандартні задачі. Виступ на таких конференціях необхідний і аспірантам, на яких чекає захист дисертацій, і молодим вченим, робота яких впливає на якість та ефективність підготовки майбутніх фахівців у стінах університету. Хочеться відзначити й активність молодих науковців, які старанно випробовують себе, впроваджуючи свої думки в статтях та матеріалах для наукових збірників".

З доповідями на пленарному засіданні виступили: начальник Центру інформаційних технологій КНУБА А.О. Білошійський "Методи та моделі комплексного інформаційного середовища в умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу", асистент кафедри економічної теорії Б.Е. Головаш "Приватизація і напрями інвестиційної політики України (досвід ЄС)", доцент кафедри українознавства Л.Ю. Дикарева "Об'єктивація метаморфози в художньому мовленні".

В роботі конференції взяли участь 10 секцій, заслухано 174 доповіді, в тому

числі 67 аспірантських, 28 студентських, 11 – представників інших організацій.

На заключному пленарному засіданні звітували керівники секцій. Вони відзначили, що конференція проведена на високому рівні, сприяла розвитку наукового мислення і творчого підходу до вирішення теоретичних і практичних завдань майбутньої діяльності, поглибленню, розширенню, систематизації теоретичних і практичних знань, розвитку навичок самостійної наукової діяльності, накопиченню досвіду досвідчених навчальних закладів України.

Відкриття наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів

Відкриття наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів

лідницької роботи учасників конференції. Проведення таких конференцій сприятиме створенню умов для розвитку і реалізації творчих здібностей молоді еліти університету, залучатиме її до активної роботи, участі в вирішенні актуальних науково-технічних проблем нашого закладу.

За результатами засідань, які були проведені, 49 доповідей рекомендовано до публікації в фахових збірках наукових праць, 15 доповідей до участі у Всеукраїнському конкурсі студентських робіт у 2006-2007 навчальному році.

Оргкомітет наукової конференції молодих вчених, аспірантів і студентів прийняв рішення: роботу секцій конференції схвалити, конференцію молодих вчених проводити щорічно, кращі доповіді, визначені рішенням секцій, рекомендувати до опублікування в збірках наукових праць КНУБА та ін.

П. Лізунов, голова оргкомітету конференції

Бліц-інтерв'ю

ВЧИТИ ДОСЯГАТИ МЕТИ

Після закінчення пленарного засідання наукової конференції молодих вчених редакція газети "Архітектура і будівництво" попросила голову оргкомітету, проректора з наукової роботи, доктора технічних наук, професора, завідувача кафедри основ інформатики Петра Петровича Лізунова відповісти на питання: "Що треба для розвитку наукового потенціала молодих людей?"

– Насамперед активно залучати студентів, аспірантів, молодих вчених університету до участі у науково-дослідній діяльності наукових шкіл університету, проведенні фундаментальних і прикладних досліджень, виконанні держбюджетних і договірних наукових робіт. А молодим треба бути відповідальними, працелюбними й, голосне, принциповими у вмінні відстоювати свої наукові погляди. Нам же, викладачам, не варто похижувати планку в підготовці молодих науковців – необхідно допомогати їм бачити перспективу навіть у далекому майбутті. Нині оргкомітет наукової конференції схвалив рішення: розроб-

ляти і впроваджувати заходи, спрямовані на заохочення молоді до участі в науково-технічній діяльності, зокрема через впровадження університетських грантів для аспірантів і молодих вчених, які мають досягнення в наукових дослідженнях, надання підвищених та іменних стипендій університету для студентів-відмінників з урахуванням результатів наукових досліджень. Крім цього, запроваджувати чіткий відбір одарованої молоді для отримання ними премій, грантів Президента України та стипендій Кабінету Міністрів України. І останнє: вирішити питання морального і матеріального стимулювання наукової діяльності як студентів, аспірантів і молодих вчених, так і викладачів університету, які керують дослідженнями.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

ЩОБ ЗАЦІКАВИТИ МОЛОДЬ ПОТРІБНО...

роботи. Раніше, (я працюю в університеті з 2001 року) брав участь у науково-практичних конференціях нашого закладу, що традиційно відбуваються навесні.

Тепер, коли, за словами ректора, відновилися наукові конференції для молодих: студентів, аспірантів, молодих вчених університету, насамперед треба подумати про стимулювання на державному рівні наукової роботи як студентів, аспірантів і молодих вчених, так і викладачів університету, які керують дослідженнями. Саме це зацікавить молодь виконувати наукові дослідження. Тому що на одному ентузіазмі це важко: молоді створюють сім'ї, з'являються на світ діти, їх треба утримувати... А от якби держава підтримувала молодь, то молоді науковці, закінчивши КНУБА, залишалися би тут працювати.

Чи потрібні такі наукові конференції? – запитали ми у асистента кафедри інженерної геодезії Р.А. Дем'яненка.

– Поза всяким сумнівом. Вони стимулюють молодих вчених до наукової

ВЕПІННЯ ЧАСУ – ЕФЕКТИВНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ

Робота по якісній та ефективній підготовці майбутніх фахівців у стінах інституту є однією із найважливіших. Як раз на питання про методи і моделі комплексного інформаційного середовища в умовах кредитно-модульної організації навчального процесу у вузів і зупинився під час свого виступу на науковій конференції начальник Центру інформаційних технологій А.О. Білошійський. Показуючи на екрані схеми наповнення об'єкта комплексного інформаційно-освітнього середовища він розповідав:

"Одним з першочергових завдань вдосконалення системи вищої освіти в Україні є адаптація навчального процесу до основних положень Болонської декла-

рації. Сучасний рівень комп'ютерної техніки, швидкий розвиток Internet-технологій відкривають можливості для створення інформаційно-освітнього середовища, під яким розуміють комплекс сучасних інформаційних технологій, забезпечених необ-

хідними методичними, програмними і технічними засобами, орієнтованими на процес навчання. Головною метою створення таких технологій є цілеспрямований розвиток комп'ютерної мережі вищого навчального закладу та створення і експлуатація інтегрованих гнучких програмних засобів для підтримки кредитно-модульної системи організації навчального процесу (КМСОНП), а також підвищення ефективності впровадження КМСОНП на основі: використання новітніх технічних засобів навчання і документообігу; забезпечення вільного доступу студентів до навчально-методичних ресурсів (в тому числі електронних), змісту і критеріїв оцінювання знань з дисциплін і модулів, рейтингових даних; часткової компенсації зростаючого навантаження викладачів і співробітників деканатів за рахунок автоматизації процесів оцінювання знань, реєстрації і аналізу успішності.

Інтегровані гнучкі програмні засоби мають багаторічне розподілену архітектуру, до складу якої входять: автоматизовані робочі місця викладачів і студентів, працівників деканатів і кафедр; сервери застосувань; сервери віддалених баз даних (загальноуніверситетської

МІФОПОЕТИКА МЕТАМОРФОЗИ В ХУДОЖНЬОМУ МОВЛЕННІ

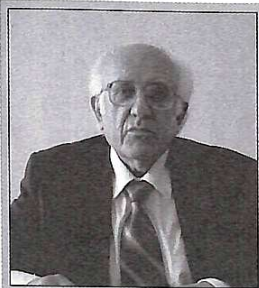
З доповіддю на цю тему виступила перед молодими науковцями доцент кафедри українознавства Л.Ю. Дикарева. Цікаво, що не дуже зрозумілі для технарів поняття зацікавили слухачів. Редакція газети попросила автора розказати читачам про засоби міфопоетичного мовомислення:

"Уявлення про метаморфозу (з грец. metamorphosis – перетворення, видозміна) виникло за часів, коли міф був домінуючим типом мислення. Магічне перетворення людини – найбільш характерний вид метаморфози міфологічних

Многая літа!

РОДОМ ІЗ КНУБА

Так сталося, що доля звела Григорія Яковича Антоненка з Київським інженерно-будівельним майже півстоліття тому. І з'єднала їх не лише навчання, громадська робота, а й бажання виховувати гідну молоду зміну. Досягти в житті чималих успіхів допомагає випускникам наш КІБІ. І хоч кожний з них іде своєю дорогою, але багато в чому завдячують "кнубівцям" своєї Альма Матер, яка дала їм не лише фундаментальні знання, а й чудові практичні навички, навчила бути впевненими у своїх силах, передбачливими, кмітливими й підприємливими, щоб згодом несоромно оглянутися навколо.

Із "своєю" кафедрою виробництва бетонних і залізобетонних конструкцій, куди Григорія Яковича направили як одного із кращих випускників, він не розставався ніколи. З першої посади старшого лаборанта сходив за сходиною долав він свої вершини: асистент, заст. декана будівельно-технологічного факультету, старший викладач кафедри, аспірантура, захист дисертації, доцент, декан цього ж факультету, професор, завідувач кафедри, проректор університету з науково-методичної роботи...

Вісімнадцять років очолював Григорій Якович Антоненко кафедру технології виробництва бетонних і залізобетонних конструкцій – цей дружний, творчий і по-справжньому талановитий колектив. І сталося це у 1988 році після того, як пішов з життя попередній її завідувач, надзвичайно талановита людина – д.т.н., професор Віктор Дмитрович Глуховський. І це було ой, як нелегко. Але Григорій Якович не змінював традицій кафедри, організовував все дуже тактовно, продумано, з повагою до кожного викладача і співробітника. Він зумів створити умови для творчої результативної роботи колективу, всіляко сприяв виконанню викладачами і аспірантами кафедри дисертаційних робіт, запрошував на роботу молоді кадри...

Сердечно вітаємо Григорія Яковича, високоосвіченого, талановитого фахівця вищої школи з ювілеєм.

Хай щасливими, довгими і плідними на добрі справи будуть прийдешні літа!

Студенти, колеги, друзі,
співробітники

ВІТАЄМО
З ПОДВІЙНИМ СВЯТОМ!

Щоб обіймати посаду декана, виховуючи студентів професіоналів, студентів – патріотів треба розуміти молодих та колег, бути людяним, полагодувати конфліктні ситуації й завжди бути готовим прийти на допомогу. Саме таким і є Іван Тимофійович Прокопчук. Справ у

Упродовж майже сорока років життя ходить коридорами нашого закладу Іван Тимофійович Прокопчук, нинішній декан санітарно технічного факультету, доктор технічних наук, професор кафедри "Водопостачання". Тут він вчився, захистив кандидатську та докторську дисертації, займається науковою діяльністю та вихованням майбутніх фахівців по водопостачанню, отримуючи від цього насолоду.

нього багато. Він і голова вченої ради санітарно-технічного факультету, і член вченої ради університету, бере участь у спеціалізованих вчених радах по захисту докторських і кандидатських дисертацій в КНУБА, Інституті колоїдної хімії та хімії води, Рівненському національному університеті водного господарства та природокористування, є заступником головного редактора науково-технічного збірника "Проблеми водопостачання, водовідведення та гідравліки". Крім того, займаючись улюбленою справою,

він підготував трьох кандидатів наук, написав 6 монографій та 120 наукових праць, має 10 патентів на винаходи й ін. Отже, Іван Тимофійович думає про майбутнє, прагне його удосконалити.

У ці дні золоті осені ми вітаємо декана СТФ з ювілеєм та тридцятилітньою датою успішної роботи в нашому університеті.

Щастя, здоров'я, незгасної наснаги і творчості на довгі і щедрі літа!

Студенти, колеги, друзі,
співробітники

(початок на стор. 1)

ВЕПІННЯ ЧАСУ – ЕФЕКТИВНА
ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ

та баз даних окремих факультетів); Web-сервери та Web-застосування для публікації баз даних в Internet/Intranet.

Впровадження інформаційної системи в організації є складним процесом, особливо коли мова йде про комплексну інформаційну систему, складність впровадження якої полягає саме в її комплексному охопленні різноманітних відділів та інших організаційних підрозділів навчального закладу – різних як за функціями, так

і за пріоритетністю. З огляду на це, необхідно запровадити схему впровадження комплексної інформаційної системи, яка б враховувала як пріоритетність робіт, які виконуються, так і час на їх виконання".

Завдання, про які втілюються в КНУБА? запитали ми у автора доповіді після пленарного засідання.

Зрозуміло, що всі удосконалення системи вищої освіти, насамперед, впровад-

жуються в нашому навчальному закладі. Так, багато елементів цих технологій вже уведено: активізовано етапи учбового процесу, які забезпечують ефективність праці вузу. Дані моделі допомагають впровадувати кредитно-модульну систему організації навчання студентської молоді в учбовому закладі та, зрозуміло, допомагають підняти рівень підготовки майбутніх фахівців та роботу вузу в цілому.

Історія однієї фотографії

КНУБА
У ДЗЕРКАЛІ ЕПОХИ

Шостого листопада минає 63-та річниця часу визволення Києва від фашистської навали та 62-га річниця звільнення України від загарбників. Місто наше було окуповане понад два роки: з вересня 1941 по листопад 1943 року.

Пропонуємо спогади про перші роки після війни професора кафедри технології будівельного виробництва Ю.О. Пшаченка, який став одним з перших післявоєнних студентів нашого КІБІ:

– У перші роки після війни студентів КІБІ часто залучали до різних громадських робіт. Необхідно було допомогти відновлювати наше місто та розпочинати мирне життя. Так, ми брали участь в демонтажі трамвайних колій на бульварі Шевченка, вивозили картоплю в підшефних господарствах та ін. В процесі цих робіт ми краще знайомилися один з одним, виявляли особливості характерів, ставлення до своїх обов'язків і безоплатної праці.

Особливо запам'яталося висадження дерев в парку на Трухановому острові в 1948 році. За закликом керівництва міської комсомольської організації студенти молодших курсів вузу Києва зібралися на правому березі Дніпра в районі Спаського причалу. На Труханів

острів переправилися за допомогою катерів і барж. Роботи були добре організовані. Кожний вуз мав певну ділянку, інструмент, посадковий матеріал. Незважаючи на осінню погоду настрій у працюючих був піднесений. Древа на Трухановому, що був спалений німцями, були висаджені. З'явилися перші алеї. До речі, весь парк, який існує й сьогодні, було висаджено студентами вузу вкрас тоді. Хочеться сказати: це були алеї для нащадків.

Після повернення на правий берег виникла пропозиція сфотографуватися на пам'ять. Фотографія ця для нас є дуже дорогою, тому що майже всі учасники того комсомольського десанту стали достойними людьми.

На фото(зліва направо): перший ряд – А. Вакарчук – староста академічної групи, в майбутньому провідний інженер виробничих будівельних організацій Казахської РСР і України; І.О. Руснов в майбутньому секретар партбюро будівельного факультету, к.т.н., доцент кафедри залізобетонних і кам'яних конструкцій; С.А. Слюсаренко секретар комітету комсомолу КІБІ, в майбутньому голова профкому і парткому інституту, професор, завідувач кафедри основ і фундаментів, декан

будівельно-технічного і будівельного факультетів, академік будівництва України, голова Ради ветеранів університету; О.Г. Черненко – член комітету комсомолу КІБІ, в майбутньому провідний інженер проектних і виробничих організацій України; Ю.О. Пшаченко – комсомольський активіст, в майбутньому комсорг академічної групи, провідний інженер промислового будівництва в Запоріж'ї, секретар парторганізації, голова комітету ДОСААФ КІБІ, заст. секретаря партбюро будівельного факультету з ідеологічної роботи, професор, академік будівництва України, лауреат Державної премії, спіголова Ради ветеранів університету; другий ряд – В.О. Гусев, комсорг академічної групи, в майбутньому секретар комітету комсомолу КІБІ, секретар Херсонського обкому комсомолу, керуючий трестом Херсонбуд, начальник Головкиївміськбуду, мер Києва, почесний академік будівництва України; Л. Лебідь – комсомольський активіст, в майбутньому провідний інженер виробничих і проектних будівельних організацій; Г. Кедровський – член комсомольського бюро будівельного факультету, в майбутньому провідний інженер виробничих і проектних організацій; Г.М. Носов – секретар комсомольського бюро будівельного факультету, в майбутньому провідний інженер виробничих і проектних організацій і Міністерства сільськогосподарського будівництва України.

Історія нашого навчального закладу багата на видатні події та славіні імена. Багато побачив він за ці роки. Змінювалися покоління студентів та викладачів, і кожне примножувало його славу й велич.

Тут формувалися покоління фахівців будівельної справи й архітектури, творчих інтелектуальних людей, науковців. Вони зробили гідний внесок у розвиток освіти, науки, суспільно-політичної думки. Його випускники, отримавши в стінах альма-матер величезний заряд, служили й служать обраній справі і на найвищих постах у державі, і в далекій провінції. Але хоч би куди закидала їх доля, вони горді тим, що навчалися в Київському будівельному.

На фото: Студенти на науковій конференції молодих учених

(початок на стор. 1)

МІФОПОЕТИКА
МЕТАМОРФОЗИ
В ХУДОЖНЬОМУ МОВЛЕННІ

персонажі. Таке уявлення ми бачимо як у народній творчості (казки, легенди), так і у творчості багатьох сучасних письменників.

Міфи про походження людей від тварин або тварин від людей пов'язано з формуванням тотемних уявлень і своїм корінням сягає доби становлення родових відношень. Розповіді про перетворення людей на рослини чи тварин відомі практично усім народам. Наприклад, давньогрецькі міфи про гіантин, кіпарис, нарциси; російські казки про царівну-жабу, царівну-лебідь тощо.

Найдавнішим художнім твором античності, котре описує перетворення, є "Метаморфози". Автор за допомогою міфу намагався осмислити постійні зміни, які відбуваються з людською природою. У цій єдності він вбачає причини безперервного оновлення.

У східнослов'янській міфології сюжету про перетворення також є дуже поширеними. Так, і Нечуй-Левицький, досліджуючи українську народну поезію, вважає, що для східнослов'янської міфології характерним є відсутність єдності людини й природи. У цій єдності він вбачає причини поетичного перетворення людей на дерева, квіти, у птахів, у тварин.

Поняття "метаморфоза" цікавило й філологів. Дослідження метаморфози в літературному аспекті бере початок у XIX ст. і пов'язане з іменами видатних філологів і культурологів Ф.І. Буслевим, О.О. Потебнею, О.М. Афанасьєвим.

Насамперед, у поле зору дослідників потрапило явище метаморфози, відоме літвістам як орудний перетворення. Так, у давньоруських пам'ятках писемності, казках, легендах, баладах об'єктивізація цієї перетворення у формі орудного метаморфозу є дуже поширеною. Наприклад, відомим є уявлення про князя Ігоря (повість "Слово о полку Ігоревім") як про перевертня, який, тікаючи з полюну, перекинувся на "локто зів'язя", а потім на птаха.

Форма об'єктивізації перетворення у формі орудного відімка є поширеною і в сучасних художніх творах, які описують давнє уявлення про перевертнів. Наприклад, у повісті М. Гоголя "Ніч перед Різдовом" читаємо: "...Солоха точно ведма... парубок Кизяколупенко видав у неї сзади хвост величичною не більше баб'яного веретена; що она еще в позарпошій четверг черною кошкою перебіжала дорогу..." [Гоголь, І, 164]. У романі М. Булгакова "Майстер і Маргарита", головна героїня залишає записку: "Я стала ведмою от горя и бедствий, поразивших меня" [Булгаков, V, 224]. Отже, у наведених уривках відображено давнє уявлення наших пращурів про перевертнів, якими найчастіше були представники "нечистих сил" – відьми, уліри тощо.

Таким чином, саме мовна структура метаморфози створює у художній прозі М.В. Гоголя і М. Булгакова зв'язок між мовою та міфом, виявляє ресурси міфопоетичної мови, а через конструкції метаморфози проглядають левні ствердження міфопоетичного мислення.

Молода еліта

КАФЕДРА УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ – ШЛЯХ ДО МІЖНАРОДНОГО ВИЗНАННЯ

За час свого існування працівники та магістри кафедри віддали та організували понад 20 міжнародних наукових та науково-практичних конференцій. З 2004 року кафедрою запроваджено міжнародну конференцію "PM Kiev", яку в цьому році відвідали представники 8 країн, таких як Англія, Німеччина, Чехія, Латвія й ін. На конференції було зареєстровано 217 учасників, з яких з доповідями виступили 120. Конференція мстила 5 секцій. Серед яких: "Управління проектами та програмами в турбулентному середовищі". Керівник – професор С.Д. Бушуєв. "Управління проектами в умовах глобалізації та економічного знань". Керівник – проф. В. Рач. "Управління проектами формування інструментів проектно-орієнтованої держави". Керівник проф. А.І. Рибак. "Інформаційні технології управління проектами". Керівник Ю.М. Тесля. "Молодіжна", очолює А.М. Захаров.

На базі кафедри відкрито Міжнародну молодіжну асоціацію проектних менеджерів, завдяки якій найкращі магістри щороку відвідують Міжнародну літню школу у місті Лілль, Франція, де незмінно демонструють високий рівень підготовки, професіоналізм, командний дух та конкурентоспроможність на міжнародному ринку праці.

21-25 серпня 2006 р. у Франції, (м.Лілль) проходить 6-й міжнародний Конгрес з управління проектами (міжнародна літня школа з управління проектами). Конгрес проводиться на базі інституту ISGI – Institut Supérieur de Gestion Industrielle, при підтримці Group ESG Lille, інституту проектного менеджменту

Вісім років тому (1998) як була відкрита програма підготовки магістрів з Проектного менеджменту на базі кафедри АТП. У 2001 році була створена кафедра Управління проектами на чолі з професором С.Д. Бушуєвим. З того моменту кафедра підготувала понад 300 магістрів даного напрямку, було захищено 6 дисертацій. Проте хотілося б докладніше розповісти про розвиток кафедри та підтримку молодих фахівців, які навчаються управління проектами, участь та проведена міжнародних конференцій.

PMI, а також міжнародної асоціації управління проектами IPMA. Організатором виступив професор французького Університету Крістоф Бреділле (Christophe N. Bredille).

Протягом п'яти днів своєї роботи та досягнення представляли у вигляді доповідей провідні професори та аспіранти сайту. В ході семінарів разом працювали і спілкувалися професори, аспіранти та студенти з 40 країн світу: Франції і України, Канади і Австралії, Росії і Індії та ін. Під час виступів лектори торкалися різних проблем розвитку

проектного менеджменту у світі та формування проектного бачення у суспільстві. Серед доповідачів були представники Євросоюзу, космічного агентства з авіонавтики США NASA, департаменту з обслуговування проектів ООН UNOPS, доктор Хіроші Танака, Президент японської асоціації управління проектами, також професори провідних університетів світу і ін. Серед слухачів були студенти і аспіранти як французьких, так і міжнародних вузів.

Програма семінарів мстила велику кількість ділових ігор, що давало можли-

вість безпосереднього спілкування між професорами та студентами, дискусії доволі часто продовжувалися за вечерею, у легкій невимушеній обстановці.

На конференції були представлені 6 секцій: "Міжнародні проекти розвитку"; "Міжнародні проекти розвитку та моделі технологічної зрілості у державному секторі"; "Програми розвитку та трансфер стратегій в операціях NASA"; "Стратегічне планування та здійснення мультипроектного управління"; "Від стратегії до проекту"; "Молодіжна".

Учасниками конференції було 120 чоловік, з яких 45 виступили з доповідями. Київський національний університет будівництва та архітектури на конференції представляли викладачі та студенти кафедри "Управління проектами" у кількості 14 осіб на чолі із зав. кафедрою управління проектами д.т.н. проф. С.Д. Бушуєвим.

Хотілося б назвати виступаючих на

конференції та теми їх доповідей: Це: зав. кафедрою УП д.т.н. проф. С.Д. Бушуєв, А.М. Захаров, О.М. Шаровара "Management by the project in fast growing organizations"; магістрант О. Анто-ненко "Capability Maturity Model Integration by example of Celenia software Ukraine"; магістрант К. Шкварко "Innovations in turbulent environment – do it have sense?"; магістр А.М. Захаров "Problems and perspectives of forming the correct understanding of Project Management as a profession among youth of Ukraine."; магістр Р. Оксоговський "Software development projects. Focus on Customer and Product"; аспірант, асистент С.В. Міщенко "Managing of projects in turbulent environment"; магістрант О. Кривенко "New world point of view. Transition from human science to PM"; магістрант О. Міхеєва "Integrated model of PM expert's training and organizational development in PM."

О. Шаровара,

асистент кафедри управління проектами

Робочий момент конференції

Закриття 6-го конгресу з УП у Франції, 2006 рік

Закриття літньої школи у м.Лілль, 2006 рік

63 роки визволення Києва від загарбників

НАЙСТАРІШІ БІБЛІОТЕЦІ МІСТА 140 РОКІВ

У середині XIX століття, коли жителі Петербурга та Одеси від душі насолоджувалися читанням всілякої літератури, у киян не було жодної публічної бібліотеки. Перший такий заклад відкрився в столиці лише в 1866 році.

Сьогодні Парламентська бібліотека – найстаріша в нашому місті, їй 140 років, але більшість громадян знають про неї дуже мало. Про її історію знімає студентка III курсу КНУБА Т. Величко від головного бібліотекаря науково-дослідного відділу Оксани Мاستяняк.

ДАРУВАТИ НЕ ЛІЄ ПРЕСТИЖНО, АЛЕ Й КОРИСНО

На початку існування бібліотеки її фонди в основному складалися з книг, які подарували кияни. Виявляється й тоді з фінансуванням державною були проблеми. Україномовна література з'являлася в парламентській бібліотеці лише у 1911 році.

Дарувати книжки бібліотеці кияни вважали престижною і благородною справою. Втім, за це дарувальник отримував не лише моральне задоволення, але й можливість довільно користуватися послугами бібліотеки абсолютно безкоштовно. Майже половину книжок, які вміщала установа на момент відкриття,

пожертвував їй видавець В. Барщевський. Недавно колектив Парламентської бібліотеки віднайшов могилу мецената на Лук'янському цвинтарі й стає до нею доглядати.

Спочатку найстарша киявська бібліотека не мала навіть свого приміщення. Їй доводилося понеріятися по місту, займаючи то споруди Дворянского зібрання (нині тут розташовано Будинок профспілок), то приміщення Думи, що розташовувалося в самому центрі сучасної площі Незалежності і ін.

ДІСТАЛОСЯ НАВІТЬ БРАТАМ ГРИММ

У 1934 році з фонду бібліотеки були вилучені всі книжки О. Олеся, М. Зерова, О. Купріяна, І. Буніна, А. Ахматової й навіть Конан-Дойла та братів Грім. Репресіям піддалися і бібліотекарі, хоч вони прикрасили марксистсько-ленінську кімнату погруддям Сталіна. При цьому з приходом радянської влади в бібліотеці розпочався справжній читальний бум. Обслуговування стало безплатним, і в її читальні зали хлинула незчисленна кількість представників пролетаріату. Однак бібліотекарі були незадоволені: нові читачі не вміли користуватися книжками, й вели себе дещо негідно "академічного закладу".

КРИЗЬ СТИНУ В ІМ'Я КНИГ

Під час Другої світової війни групи бібліотекарів з числа підпільників, ховаючись від окупантів, довелися замуруватися в стіні Інституту фізіології, щоб врятувати життя і книги по марксизму-ленінізму. Річ у тому, що в будівлі бібліотеки німці розмістили пункт збору найціннішої, на їх погляд, літератури. Вони звозили туди праця, металургії, хімії, німецької культури, краєзнавству, історії, а також пропагандистські книги (щоб осягнути прийоми радянської пропаганди). Проте бібліотекарі, не в силах байдуже спостерігати за тим, що відбувається, займалися диверсією. Щоб залучити німців і не дати їм знайти необхідні томи, вони таємно вилучали з каталогів картки. Коли окупанти, заповзрилися недобре, стали серйозно загрозувати бібліотекарям, тим ніщо не залишалося, як сховатися в стіні. А вийшли вони звідти тільки після того, як місто звільнили радянські війська. Правда й тут же стали відомі трагічні факти: вивезена 51 тис. найцінніших видань, а інше спалено дотла. Бібліотеку довелось відтворювати з нуля.

Т. Величко, студентка газети

ЯК СПІВРОБІТНИКИ КІБІ ЗАХИЩАЛИ НАУКОВИЙ ФОНД ТА ОБЛАДНАННЯ ВІД ОКУПАНТІВ

Героїчно вали себе викладачі, співробітники, студенти, які залишилися в окупованому ворогом Києві. Необхідно було зберегти документи, науковий фонд бібліотеки, цінне лабораторне обладнання. Вивезти все це в липні 1941 року, коли КІБІ евакуювали до Куйбишева, не було жодної можливості – для майна інституту був виділений всього один вагон в ешелоні, що відправлявся на схід.

У Києві залишилися викладачі: професори М.О. Даміловський, С.Е. Красницький, І.В. Моргілевський, а також співробітники Д.Ф. Лелеко, М.І. Некрасова, О.Ф. Сухова і ін. Саме вони перенесли у підвальне приміщення інституту, (тоді він був розташований по вул. Пирогова, 9) цінне лабораторне обладнання, науковий фонд бібліотеки, після чого вхід у підвал було забарикадовано.

У той час бібліотеку КІБІ очолювала Віра Іванівна (прізвище не пам'ятають ті, хто розповів А+Б що майже легенду) – дуже скромна, худенька жінка. Сама вона рідко виходила з приміщення, який волеводів німецькою мовою, звернувшись до команди окупантів з проханням не впускати в приміщення будь-кого, щоб не зни-

шити книги. І на диво: вони отримали такий дозвіл та написану німецькою мовою явку про заборону входу в інститут. Отже, ті, хто підходив до дверей, прочитавши цю явку, поверталися назад. На жаль, пізніше велика кількість обладнання була знищена та розграбована. Не можна не згадати і про Домну Кузьміню (прізвище невідоме, тому що особові документи були знищені), яка стала завідуючою бібліотекою інституту після визволення Києва від ворога. За наказом наркома по будівництву від 2 листопада 1943 року про відновлення з 1 грудня ц.р. діяльності інженерно-будівельного інституту в Києві. Саме завдяки їй та першим співробітникам бібліотеки, які повернулися з евакуації, стало можливим організувати навчання студентів, які повернулися з фронту. Вже 8 лютого 1944 року в КІБІ вчилися спочатку – 115, а в квітні вже 270 студентів. Навчали їх 47 штатних професорів, доцентів, асистентів.

(З бесіди з ветеранами КНУБА, професором М.А. Новгородським та Ю.О. Пашаленком)

До дня української писемності та мови

РІДНИЙ КРАЙ, МОВА І ПІСНЯ

"Полтавщина. Село Остап'є. Незабутній вечір біля костра... і народжується вірш, який згодом дзвічки жіночі голоси зробили пісню. Саме на полтавській землі знайшли завершення думки про рідну мову, крає, його безмежні степи"... Такі почуття та свій твір, присвячений українській мові, приніс до редакції газети професор, завідувач кафедри архітектурних конструкцій О.Л. Підгорний. Читайте!

Мова

В кожній мові є свої перлини,
В кожній мові є душа народу,
В кожній мові своя пісня ліле,
Кожна мова має свою вроду.
А яка вродила українська!
Ви де-небудь крашу мову чули?
Мова рідна, мова материнська.
Жаль, що мову трохи призабули.

Відкривайте у душі шухляди,
Діставайте мови вишиванки!
Хай квітне в пишиному наряді,
Хай, мов сонце, починає ранки!

Хай для всіх, хто в Україні разом,
Мова наша також стане мила,
Щоб єднатись, щоб не знати порозок,
Щоб злігати на могутніх крилах.

Щоб державу чутно було в світі,

Щоб лунали голоси привітні,
Мовою щоб летіляли діти,
Щоб майбутнє наступило світліе.

Відкривайте у душі шухляди,
Діставайте мови вишиванки!
Хай квітне в пишиному наряді,
Хай, мов сонце, починає ранки!

Л. Підгорний
Серпень, 2006 рік.

ТЕСТ НА ЛЮДЯНІСТЬ

Щорічно на початку жовтня в університеті проходить День донора – три дні іспиту на милосердя для кожного з нас. Тридцять один студент і один співробітник з 4 по 6 жовтня подарували пір року життя одній хворій дитині. Пір року життя, від батьків цієї дитини. На очах у них слези вдячності і надії.

Найбільш активними були студенти ФАПУ, зокрема група ІУСТ-22. Шановні куратори Протягом навчання на першому курсі розповідайте студентам про необхідність донорства та милосердя людини.

Милосердними цього року були:
Група ІУСТ – 22: Дмитро Вовк, Марія Дмитрук, Олександр Казубенко, Олег Колісник, Ігор Рогачов, Руслан Собко, Олег Швець; Група ІУСТ – 21: В'ячеслав Головін; Групи ІТЕП – 22, 41, 52: Віталій Лисяний, Євгенія Прокоф'єва, Павло Семенов; Група ПМК –

21: Віра Золотова. Група АТП-52: Тетяна Кривошея.

Санітарно-технічний факультет. Групи ТВ-21, ЕКБ-22, СВБ-22: Ян Вітвіцький, Максим Кудрявцев, Дмитро Паламарчук, Ігор Дийкий, Ігор Лук'янов, Олександр Мостовий, Андрій Шкандала; Юлія Автєєва, Марина Гурова, Тетяна Турчина.

Факультет ГІСУТ. Групи МБГ-22, 41, 52, 53: Марина Гойнацька, Тамара Модебадзе; Сергій Крохмальний; Дмитро Чепелянський; Катерина Бойченко, Вікторія Лиман. Група ГІСТ-31: Олександр Кислий.

Будівельний факультет. Група ЦБ-22: Євген Яровий.

Співробітники. Телефоніст АТС: Михайло Євгенович Дмитраков.

О. Сергієнко, завідувач організаційно методичного відділу з виховної роботи

Ректору Ветрову виповнилося 6 90 років

НЕПРОСТЕ ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО ТРУДАРЯ, ПОДВИЖНИКА НАУКИ Й ВИЩОЇ ШКОЛИ

Спливаючі роки, змінюються покоління студентів і викладачів, але роки роботи в нашому закладі ректора Ветрова пам'ятають всі: і ті, хто працював з ним, був колегою, аспірантом, студентом і ті, кому з історії університету відомо, що примножував вузу славу і велич.

Юрій Олександрович Ветров... Писати про нього можна дуже багато. Він був неординарною людиною. Такі люди, як він протягом життя зустрічаються не часто. Перед нами непростий життєвий шлях великого трударя, подвижника української науки й вищої школи.

Юрій Олександрович був сином професора Педагогічного інституту, пізніше ректора переделеного з Києва у Рівне Українського державного університету водного господарства та природокористування. На жаль, трагедія, що сталася з батьком Ю.О. Ветрова у 1937 році, назавжди залишилася раною в серці сина. Як згадують співробітники, під час відвідування цього закладу, стоячи біля портрету батька, по очах його спускалися слези. Так, дуже боляче... хоч в ті роки ця трагедія зачепила багатьох співвітчизників.

Близько 40 років разом із відмінним навчанням та відповідальною роботою присвятив Юрій Олександрович нашому університету. Під час Великої Вітчизняної війни молодий спеціаліст (закінчив КІБІ у 1940-му) брав участь як бойовий офіцер. Як інженер-будівельник, фахівець з металоконструкцій на війні він командував саперною частиною. Зокрема, під час штурму Києва він одним з перших перебрався через Дніпро й займав укріплення, під охороною якого його інженери наводили понтона. Був поранений.

Після війни збулася мрія Юрія Олександровича – стати науковцем. Він прийшов шлях асистента, доцента, завідувача кафедри у 1961 році – ректора.

У 1953 році в КІБІ була організована кафедра будівельних машин, яку й очолює молодий, перспективний керівник. "Як керівник кафедри і як ректор Ю. Ветров був, мабуть, взірцем не лише для співробітників свого інституту, а й для інших вищих шкіл України. Він вчив своїх співробітників власним прикладом. На кафедрі зібрав відмінний колектив так, що працювати було легко й приємно... пише в спогадах про кафедру

У кожного в житті є свій вогонь, полум'я якого не вгає все життя... Теліють спогоди... Мабуть, таким вогнем був для КІБІ Юрій Олександрович Ветров, який очолював наш університет протягом двадцяти двох років. Ім'я його навки вкарбоване в історію нашого закладу. 4 листопада д.т.н., професору, члену – кореспонденту АН УРСР Ю.О. Ветрову виповнилося 6 90 років.

будівельних машин, де працював, член-кореспондент НАНУ, д.т.н., професор Олександр Михайлович Боголюбов. Як Ю.О. Ветров ставився до оцінювання студентів? – Про це говорить факт: була у мене група механіки, де я читав "Теорію машин та механізмів" (ТММ). На екзамені я поставив їм, групі в 30 студентів, 22 дийки. Секретар кафедри відзначив, що це буде неприємно Ю.О. Ветрову. Але наступного дня власне Ветров сказав мені, що в цій групі й сам поставив 25 дийок з курсу будівельних машин. Юрій Олександрович

Поруч із співробітниками

дровин був ворогом процентоманії: він вигадав, щоб студенти знали, підмальовувати дійсність він не любив".

"Розповідь про професора Ветрова була б неповною, якби не були відзначені його людські якості. Одного разу Юрій Олександрович запитали, чи є в нього "хобі", почили у відповідь – "Робота". І це не було перебільшенням. Щодня він приходив на роботу о 9-й ранку. Як згадують всі: і співробітники, і студенти під час створення матеріально-технічної бази КІБІ, роботу починав з обходу всіх ділянок, з'ясувавши та розв'язуючи всі питання, які виникали". Як раз про будівництво учбових корпусів згадує й студент КІБІ 1978 року Юрій Скіяренко. "Будували корпуси самі студенти, передовий загін добровольців-будівельників, які мали робочі спеціальності. Додатковий заробіток нам не був зайвим. Режим роботи був таким: одну зміну ми працювали на будівництві, а другу – йшли на консультації і виконували лабораторні роботи. Відстаючих серед нас не було! Ректор під час відвідування цікавився нашими справами, називав нас "гвардія", а ми його, люблячи, між собою звали Юра Ветров".

"Під керівництвом ректора Ветрова значно розширилася та зміцніла матеріально-технічна база інституту, були побудовані нові учбові корпуси, спортивний комплекс, база полігону будівельних машин, обчислювальний центр, актовий

зал, архітектурний комплекс, кілька упродовж років гуртожитків тощо. ...Дуже вимогливий до себе, він вимагав, і нерідко жорстко, цього ж від підлеглих. Не всім це подобалося. Як приклад можна навести кількаразове переобрання його на посаду завідувача кафедри, жодного разу це переобрання тасним голосуванням на вчєній раді інституту не було одностороннім. Але до честі Юрія Олександровича треба сказати, що він абсолютно не був злопам'ятним. Зробивши черговий "рознос" підлеглому, він розмовляв з ним наступного дня так, ніби напередодні нічого не сталося.

Запам'ятався ще одна риса. Юрій Олександрович був дуже незалежною людиною, відстоював на будь-якому рівні свою думку. Одного разу прийшов до інституту з обкомом партії керівник високого рангу. Після огляду інституту і відповідної бесіди він, вже сідаючи до машини, критично висловився відносно якогось факту. Інший біл ректор промовчав, а Юрій Олександрович відповів: "Я з Вами не згоден". Той нічого не відповів й поїхав".

Помер Юрій Олександрович 16 травня 1983 року, не доживши до 67 років. Похований на Байковому цвинтарі м. Києва. Його життєвий шлях, науково-педагогічна діяльність, підна праця його учнів, які продовжу-

Ю. Ветров, студент IV курсу факультету ПЦБ, 1939 рік

ють справу свого наставника одна із золотих сторінок в історії Київського національного університету будівництва і архітектури.

І. Герасценкова

*Витримки із збірки "Видатні українські вчені та інженери будівельники" (Серія Історичних нарисів), 6-й випуск. Київ. КНУБА 2003

ВІН УЧИВ НЕ БОЯТИСЯ ТРУДНОЩІВ, ШУКАТИ, ЗДОБУВАТИ, НЕ ПЛИСТИ ПО МІЛИНІ

Саме такими словами можна говорити про колишнього ректора КІБІ (1961-1983 рр.), завідувача кафедри будівельних машин, доктора технічних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, лауреата Державної премії України (1981 р.), члена-кореспондента АН України (1979 р.), учасника Великої Вітчизняної війни Юрія Олександровича Ветрова.

Ось що згадує про професора Ветрова завідувач кафедри будівельних машин Леонід Євгенович Пелевін, лауреат премії України в галузі науки і техніки та премії ім. М.С. Буднікова, дійсний член Академії будівництва України: – Мені важко щось згадати особливе, пов'язане з власними спогадами про Ю.О. Ветрова, тому що мені тоді було лише 20 років, я не міг ще оцінити події, які відбувалися на кафедрі, стосунки з ним. Я розповів про наукову діяльність Юрія Олександровича. Напрямок її – взаємодія робочих органів землерийних машин з ґрунтами та іншими робочими середовищами. Ним створена наукова школа по дослідженню і інтенсифікації робочих процесів землерийних машин, організована робота аспірантів та викладачів кафедри. У той час з ним працювали його учні, нинішні викладачі і співробітники КНУБА, які згадують проф. Ветрова з великою повагою, хоч він був дуже вимогливим, але разом з тим й чуйним керівником. Серед них доценти кафедри основ професійного навчання В.П. Голованів (працює у нас з 1963 р.), доцент О.Ю. Вольтер – начальник відділу кадрів, І.О. Шемет – начальник відділу практики, В.Т. Бажан та лауреати Державної премії України 2002 р., професори: В.М. Смірнов – декан ФАІТУ, зав. кафедрою основ професійного навчання, Л.С. Пелевін, зав. кафедрою будівельних машин, А.В. Фомін – директор науково-дослідного інституту будівельно-дорожньої і інженерної техніки, О.О. Костенюк, асистент кафедри будівельних машин.

Кафедра брала участь в розробці і впровадженні у виробництво нових високоефективних конструкцій робочих органів землерийних машин, в м.ч. потужних роторних екскаваторів. Виконувалася велика кількість науково-технічних розробок по господарним темам для Краматорського машинобудівного заводу, тресту "Бамбудемеханізація", науково-дослідних інститутів УкрДІПроект АН УРСР й багато ін. Для забезпечення великого обсягу науково-технічних розробок на початку 1961 року при кафедрі була організована науково-дослідна лабораторія нових землерийних машин, науковим керівником якої був призначений Ю.О. Ветров –

завданням лабораторії було виконання досліджень, пов'язаних із створенням вперше в нашій країні потужного роторного екскаватора продуктивністю 3000 куб.м. ґрунту на годину. Юрій Олександрович особисто брав участь в організації та проведенні екскурсій по вилученому роторного комплексу в Нікополь-марганцевому родовищі, працюючи часто не лише як науковий керівник, а й фізично на рівні з усіма працівниками кафедри. Він допомагав в роботі аспірантам та викладачам кафедри по підготовці та захисту дисертацій – підготував 18 кандидатів наук, ним видано понад 150 наукових праць, серед них 10 підручників та монографій. Найопулярнішими були видання: "Расчеты сил резания и копанья ґрунтов" (1965), "Резание ґрунтов землерийними машинами" (1971), "Разрушение прочных ґрунтов" (1973), "Машины для земляных работ" (1976).

Юрій Олександрович зробив значний внесок у розвиток та розбудову нашого вузу. Під його керівництвом та безпосередній участі був побудований комплекс навчальних корпусів і студентських гуртожитків. Територія бази кафедр і лабораторій, організувалася нова факультети, збільшилась кількість студентів.

Професор Ветров, окрім роботи в КІБІ, виконував велику громадську та організаційну роботу, спрямовану на підвищення ефективності і якості будівництва в Києві, являючись головою секції будівництва АН УРСР та головою науково-технічної ради комплексної цільової науково-технічної програми "Будівництво" (1981). У науково-технічну Раду входили: доктор технічних наук, професор В.Є. Михайленко, професор КІБІ, заст. голови О.О. Омельченко – головний інженер Головкинськбуду (на той час), доцент КІБІ, к.т.н В.П. Голованів – вчений секретар програми та ін. Вже в той час планувався розробка заходів за участю міськвиконкому по вдосконаленню проектних рішень і процесу проектування, удосконалення планування, технології, організації та механізації будівництва та ін.

Л. Пелевін, завідувач кафедри будівельних машин, професор

Газета отримала лист...

ЩОБ ОЧИСТИТИ ДУШУ І ТІЛО

Студентські газети привертаять найчастіше молодих, що живуть таким же щасливим студентським життям. Так і ваша "Архітектура і Будівництво" має орієнтацію на молоду людину, аби допомогти їй не заблукати в омаломовленому світі, а розкрити й реалізувати свої здібності, усвідомити свою життєву місію. І це спонукає молодих відчувати взаємодопомогу та надавати їй незнайомим тобі ще вчора людям.

Газета отримала лист... Від молодого людини не з нашого закладу, він навчається в Академії Права та працює (і читає нашу газету!). Зміст його наповнений спогадами та словами підтримки для людини, що потребує допомоги. Читайте!

"Здрастуйте, мене звуть Ярослав і я щиро хочу поділитися історією свого життя, темною його смугою. З неї вийшов Бог. Я вчинив багато помилок і тепер зробив висновки. Хочу, щоб і ви прочитали про це і не повторили моїх помилок.

Вивісшись у школі, підлітком я ставав мимовільним спостерігачем того, як старшокласники заводять "інтриги" з дівчатками, деякі приятелі навіть дільнилися зі мною інтимними "подробочками". З часом і я став бажати і мріяти про те, чим жили старшокласники. Все частіше думав: де ж моя

дівчина, з якою я й міг би реалізувати свої фантазії. Йшло час, я дорослішав і такі можливості з'являлися, зрозуміло, що я їх не втрачав. Після таких "романтичних зустрічей" невидимий біль став залишати слід в душі. Так було до тих пір, поки не зустрів дівчину, з якою відчув повну інтимну свободу. Я утілював свої фантазії. Я залишив всіх інших дівчат, жив лише з нею й планував зробити їй пропозицію про заміжжя.

Так минуло вісім місяців. У мене життя увійшла темна смуга. Моя дівчина вже тривалий час говорила мені, що погано

спить уночі, їй сняться кошмари, та й сам я помітив, що з нею щось не те. Вона пояснила мені, що це розпочалося тоді, коли її одного разу трохи не згвалтували. І наростаючим шматком кошмар збільшувався під час сну. Проводжу паралель по собі: сон в мене міцний та здоровий, чому можуть привидуватися жахи і кошмари мій дівчині.

Але життя в гріху затягує в глибоке болото, і через деякий час і мені стали марилися жаги – я став відчувати тривогу в нічний час. Аджі зі мною, і моїми приятелями в юності було все: кримінал, і наркозалежність. Я худув. Думки ж про секс не давали мені думати більше ні про що.

Але осьмого поганого приходило кінець, коли в твоє життя приходить Бог. Я покаявся в гріхах, і весь цей кошмар і тривога за одну мить пішли з моєї душі.

Учєнна, проповідана Христом, є напруженою стрункою й гармонією. Я дізнався про те, що медиком відомо вже давно: при статевому акті люди обмінюються кров'ю, і, якщо такі люди не перебу-

вають в законному браку і не є чоловіком і дружиною, то вони схильні переходу хвороб і проклять партнера на себе, і з кожним новим партнером все примножується. Таким чином все, що було погане з моєю дівчиною, перейшло на мене, і я почав страждати так само, як вона.

Із слів вчителів Біблії в церкві я довів, дався, що Бог благословляє узаконені взаємостосунки (браки). Ці відносини називаються шлюбним союзом. Я вже чотири роки як християнин і не маю статевих відносин, і ви знаєте... я не помер, але навпаки горджуся цим. Я свідомо беру себе для Бога, для вічного життя, майбутньої дружини. Багато хлопців того віку, а мені 25 років вже не ходять по землі, їх немає в живих – їх убив гріх!

На кінець хочу сказати: життя дуже цінне, дається одного разу, щоб його просто прогуляти і не замислюватися про наслідки. Тому, якщо комусь потрібна порада, допомога, підтримка – дзвоніть: 8-096-226-00-91.

А поки Молитва (завдяки ній мені стало легше жити):
Отець небесний!
 Я нуждаюсь в тебе сьогодні!
 Я прошу Тебя, Господи, прости все мої гріхи. Помилуй мене, Боже, **Иисусе Христе!**
Я верю: Ты – Сын Божий!
 Я знаю, что Ты умер за меня и воскрес ради моего спасения!
Иисус! Войди в мое сердце, очисти, укрепи, исцели и благослови меня!
 Я исповедую: "Ты мой Господи и Спаситель сегодня и навсегда!"
 Аминь!
Иисус любит тебя и хочет помочь!

Десять заповідей Божих
 1. Возлюби Бога. 2. Не створи себе кумира і ніякого зображення. 3. Не проізноси імени Господа-Бога напрасно. 4. Шесть днів робота, а сьомий – Богу. 5. Почитай отця і матір твою. 6. Не убивай. 7. Не прелюбодействуй. 8. Не кради. 9. Не обманьвай. 10. Не завидуй.

Запрошуємо до співпраці

ВИПРОБУЙТЕ СЕБЕ В РОЛІ ДОПИСУВАЧА

Запрошуємо до співпраці з студентською газетою всіх, хто бажає висловитися, спробувати розповісти про свої міркування з питань, які турбують вас й студентське товариство. Адаже в багатомовній, стосовно яких газету цікавить ваша

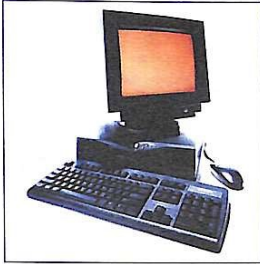
думка. Тож не соромтеся, заходьте до редакції (Головний корпус, 6 поверх, кімн. 601а), приносьте свої твори, фотографії, малюнки. Ваші публікації мають шанс з'явитися у друкованому вигляді. Отже, ми готові до співпраці. А ви?

ДО РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ "АРХІТЕКТУРА І БУДІВНИЦТВО" ЗА ДВА ТИЖНІ СТУДЕНТИ ПРИНЕСЛИ ВІСІМ ЛИСТІВ ІЗ ЗАПИТАННЯМИ. СЬОГОДНІ НА ДЕЯКІ З НИХ МИ ДАЄМО ВІДПОВІДЬ.

До нас пишуть

НАВІЩО ОБЕРТАТИ ОЧИМА

Наша сім'я постійно працює на комп'ютері. Недавно я стала помічати, що зір у мене погіршується. Бачу також, що втомлюються очі й у сина. Чула, що є спеціальні вправи, що допомагають зняти втомленість очей, попліпити зір.

Л. Соловйова,
співробітниця КНУБА

4. Обертайте очима спочатку 10 разів за годинникову стрілку, потім у зворотній бік. Повторіть те ж саме, але із закритими очима.

5. Виберіть декілька предметів і окресліть очима їх форму.

6. Закрийте очі. Обережно протягом декількох секунд помасажуйте пальцями нижні і верхні повіки по напрямку від внутрішнього до зовнішнього краю очей.

7. Піднесіть до очей палець, подивіться на нього, потім переведіть погляд удалину. Віддаляйте-наближайте палець і стежте за ним очима.

8. Закрийте очі і "подивіться" в тьмоту. Широко розплющіть очі та подивіться перед собою. Кожну вправу повторюйте 7-10 разів.

Ефективні вправи для тренування очей, зняття втомленості розроблені багато десятиріч тому в системі йоги. Проста гімнастика дає відмінні результати. Її запропонували Олі Комінецькій, студентку нашої газети у Київському національному медичному університеті ім. О. Богомольця.

1. Поморгайте півхвилини, швидко стискаючи-розпускаючи віки.
2. Подивіться вгору і всередину (на крапку між бровами), потім на кінець носа.
3. Не повертаючи голови, подивіться вліво-вправо, нагору-вниз; вліво-вниз (на ліве плече), вправо-вниз (на праве плече), вліво-вгору, вправо-нагору.

Відомі люди

в гостях у "КНУБІВЦІВ"

Надія Шестак
і наш студент

Павло Зібров та Світлана
Шаргородська

Композитор
Юрій Рибчинський

ВУЛИЦІ КОЛИШНІХ ГУБЕРНАТОРІВ

До газети надійшов електронний лист із питанням: "Які вулиці нашого міста були названі на честь київських губернаторів? Знаю лише, що бульвар Шевченка називався колись Бібіковським на честь генерал-губернатора Дмитра Бібікова. Чи зберегла хоч одна з вулиць свою давню назву?"

Катя Сінчак, ІІ курс КНУБА

Поради

ФОРМУЛА ВРОДИ

Міжнародним комітетом естетики та косметології проголошено 9 вересня Всесвітнім днем краси. Чому саме цей день? Як на мене, такими мали б бути усі дні в році, а відтак і все наше життя. Йдеться, власне, не лише про красу фізичну, адже, якщо немає краси духовної, то ніякі фарби, креми, парфуми не дадуть бажаного результату. Робота над своїм внутрішнім світом належить до сфери духовної. Сьогодні ж ми поведемо розмову про фізичний стан людини, як вважав Гейне, єдиною красою людини є її здоров'я.

Якщо вам не подобається ваша зовнішність, не покладайте усі надії на косметичні засоби. Ліпше піти до лікаря і перевірте свій загальний стан здоров'я. Шкіра найчутливіший барометр – негайно реагує на відхилення в діяльності внутрішніх органів, нервової та ендокринної системи. Бліде обличчя сигналізує про недокрів'я, перетому, виснаження нервової системи. Жовта шкіра свідчить про захворювання печінки. Плями так званої "хропавиці" з'являються при розладі кишкового шлункового тракту. В усіх цих випадках лікування хвороби – єдиний спосіб повернути обличчю свіжість і красу.

Ніщо так не поє колює обличчя, як недосипання. Про це, зокрема, повинні

пам'ятати дівчатка, які багато часу проводять на дискотеках чи компенсують за рахунок ночей вичення предметів, яким упродовж семестру приділяли мало уваги. Сім годин спокійного, глибокого сну не замінить ні пудра, ні рум'яна, ні будь-які інші косметичні засоби. Не переїдайте на ніч, не пийте міцної кави або чаю. Ліпше випити склянку кефіру або з'їсти яблуко.

Дівчата, які хочуть гарно виглядати, повинні ретельно відмовитися від алкоголю, куріння та інших шкідливих звичок. Щоб бути завжди гарною, треба вірити у те, що ви – найвродливіша і найпривабливіша. А також необхідно, розумно поєднувати навчання чи роботу з відпочинком, займатися спортом, правильно харчуватися, налаштовувати себе

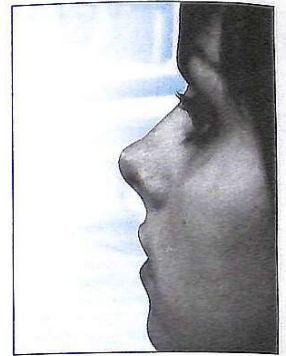

Фото В. Кукелка

лише на позитивні емоції.
Тож... будьмо гарними щодня!

К. Гречин,
студент газети
(з бесіди з лікарем-косметологом)

Наш гість

ЧИМ, ЧИМ ПАХНЕ?

Людина – це насамперед не одяг, а запах. Ледь вловимий природний і той, який залишається на шкірі після мила, дезодоранту, парфум. До речі, дуже добре, якщо гігієнічно-косметологічні засоби мік собою не ворогують, а доповнюють одне одного і, оптимально, хоч і дорого, є так званою парфумерною лінійкою. Отже, це один флакончик аромату в сумочці мати не завадить. Вирушаймо до крамниці...

За спостереженнями продавців, найчастіше люди шукають парфуми для подарунка (це у Франції жінки самі купують собі парфуми, вважаючи їх такою ж

інтимною частиною гардеробу, як білизна або панчохи). Хлопці доводять до розмірковувань: понахлюють перший запропонований парфум і кажуть "так", довірливої смаку продавця. А дівчата, перш ніж зробити вибір, "переміряють" купу ароматів, урешті-решт заплутаються у відчуттях і відкладають покупку до наступного разу. Можна сказати, що вони чинять правильно, бо парфум, який сподобається, треба "приміряти": бризнути на зап'ясток і "поносити" хвилин 20-30. За цей час аромат відкриє свою "душу". І якщо він буде приємний, як і на початку, то можна виймати з гаманця

гроші. На щодень ліпше вибрати парфумерну або туалетну воду – дешевше й легше для носів оточення. Справжні парфуми, між іншим, коштують не менше 250 гривень, що студентові доступне хіба у виняткових, святкових випадках. Сьогоднішня, стверджують фахівці у царині ароматів, вибирає у парфумах нотки прохолоди, легкості та свіжості. А до нас через пазу місяців уже завітають Різдво та Новий рік...

Консультувала Н. Яценко,
менеджер по продажу парфумів

У нас запитують

ЗА ЩО ЛЮДСТВО ТАК ПОКАРАНО?

В редакцію на початку навчального року завітала студентка ІІІ курсу КНУБА з питаннями: "У всіх газет можна запитувати. Чи наша, студентська, газета відповість, якщо я задам своє питання?" Яке? поцікавилися ми. "Останні місяці багатьох на надзвичайні події: авіакатастрофи, повені в Китаї і Японії, цунамі в Індонезії, війни... Можливо, всі ці біди – покарання Божі?"

Відповідає секретар по взаємос-

тосунках Церкви й суспільства Відділу зовнішніх церковних зв'язків єррей Михайло Дудко:

Таке поняття, як покарання Божі, звичайно, існує. Чи є за що нас карати? Якщо підходити до сучасного суспільства з погляду біблійної моральності – поза сумнівом! З другого боку, вересень та жовтень, що минули, навряд чи відрізнялися чимось від попередніх місяців і літ, та й гинули, напевно, не найвинуватіші.

Будь-яке нещастя можна вважати Божим покаранням, якщо воно стає для нас сигналом до виправлення, переосмислення життя. Адаже слово "покарання" має два значення. По-слов'янськи воно означає не "кара, биття за гріхи", а "наказ", тобто "навчання". Іноді нещастя – єдиний спосіб примусити людину відірватися від суети і замислитися про свою душу. Бог посилає покарання, значить, що хтось здатний витягнути з бід уроки.

Не гріх і посміятися...

● ЗНАЙТЕ – НАСТАВ ЧАС ЗУПИНИТИСЯ? ЯКЩО:

- у поїздах ви проводите значну частину часу з ноутбуком на колінах, здавши дитину в багаж;
- ви вирішуєте залишитися в Університеті ще на рік або на два заради безкоштовного доступу до Інтернету;
- ви використовуєте смайлики ☺ у звичайній, паперовій пошті;
- ви не знаєте статі трьох своїх найкращих друзів, тому що в них нейтральні ніки, а запитати вам не приходило в голову;
- щоразу, вимикаючи модем, ви опиня-

єтеся у жахливий порожнечі й відчуваєте колосальне почуття провини, немов зрадили найкращого друга;
- новим знайомим ви відрекомендуєтеся як "Вася @ мейл крапка ua";
- ваше серце починає битися частіше, якщо в телевізійній рекламі чи бачите адресу сайту якоїсь компанії;
- у вашого собаки є своя домашня сторінка;
- ви вирішуєте встановити біля комп'ютера замість крісла унітаз;
- ви не можете зателефонувати бать-

- кам – у них нема модему;
- ви перевіряєте електронну пошту. Якщо нових повідомлень нема, перевіряєте її знову;
- дружина почала забороняти вам брати ноутбук у ліжко;
- потрапилиши в ДТП, ви інстинктивно шукаєте кнопку "Back";
- прочитавши цей текст, ви відразу пересилаєте його другові.

Підготував О. Сергічов,
студент І курсу КНУБА

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: knuba@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасченкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35

К. Гречин,
студент